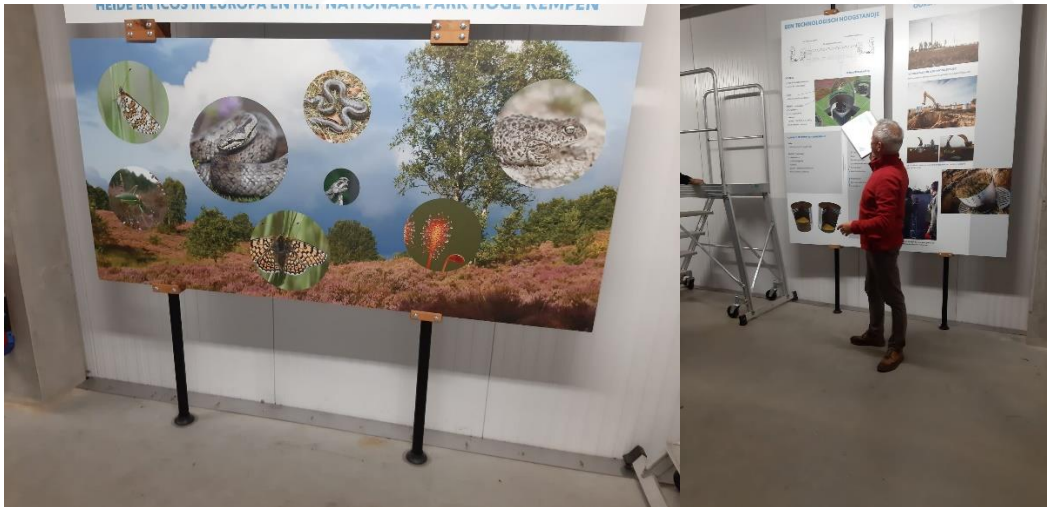

ECOTRON : 21 oktober

Op weg naar Maasmechelen moest ik spontaan terug denken aan onze activiteit in de Plantentuin van Meise. Sjonge wat een weer!

Het water viel met bakken uit de hemel.

Ranger Guy wachtte ons op aan het bezoekerscentrum van Terhills, toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen. Iedereen op post. Guy leidde ons naar de schachtbok. De Eisdense schachtbokken zijn een uitzondering. Zij werden opgetrokken in gewapend beton in de plaats van staal. In de overdekte ruimte bij de bok kregen we aan de hand van een fototentoonstelling een terugblik op de mijnsite en het leven in en rond de mijn. Na het uitdoven van de mijnactiviteiten kreeg de natuur hier vrij spel. Op dertig jaar ontstond hier een verrassend landschap met spectaculaire panorama's.

Via een ommetje door de vrije natuur kwamen we bij een uniek hoogtechnologisch onderzoekscentrum van de Universiteit Hasselt. Een speciaal gebouw van 100 m lang en 10 m breed met aan de ene zijde een gepolijste aluminium wand. In twaalf koepels, ecosysteemkamers, kunnen verschillende klimaatscenario's nagebootst worden. Deze onderzoeksinstelling laat wetenschappers, niet alleen van de Universiteit Hasselt, maar van over de hele wereld, de impact van klimaatverandering op ecosystemen en biodiversiteit bestuderen. Bij ecosystemen denken we aan leefgebieden zoals tropische regenwouden, savannen, hoge venen, Biodiversiteit regelt het klimaat en de waterkringloop, zuivert water en lucht, breekt organisch afval af, bestuift planten en verspreidt zaden, beschermt tegen ziektes enz.

We stonden stil bij het “menselijk handelen”, waardoor een crisis voor natuur en mens ontstaat. We hebben onze relatie met de natuur ernstig verstoord en brengen onze leefwereld en gezondheid in gevaar. We ontdekten hier ook dat de heideplant van onschatbare waarde is.

Ondertussen waren de hemelsluizen gesloten en trokken we voor een fikse wandeling, aangepast aan ieders kunnen door een stuk ongerepte natuur. Hier kan de natuur nog ongedwongen voortbestaan. Een natuurlijke diversiteit. Guy vertelde ons ondertussen over de terrils of steenbergen, een ophoping van steenafval als bijproduct van ondergrondse mijnbouw. Drie van de

vier Eisdense terrils kunnen beklommen worden. Een prachtig panoramisch vergezicht krijg je er. Dit was uiteraard geen spek voor onze bek (longen).

Een zeer interessante rondleiding bracht ons naadloos terug bij het onthaalgebouw. In de kantine konden we bij een welgekomen drank napraten over welke rampen de klimaatverandering ons nog kan bezorgen. Naast dit gesprek was er ook ruimte om rustig te keuvelen over zoveel verschillende onderwerpen. En zo kwam er een einde aan een aangename, leerrijke en ook gezellige namiddag.

Er werden reeds afspraken gemaakt voor volgende lotgenotensamenkomsten. Steeds meer worden dergelijke activiteiten gesmaakt.

Verslaggever Vic